

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VINTERBILD FRÅN KRISTIANSTAD. — FOTOGRAF O. NILSSON, KRISTIANSTAD.

17:DE ÅRG.

DEN 12 MARS 1916

N:o 24

Foto. Flolin, Stockholm.

Fridtjuv Berg

Klubb: Berg Sällskapet

FRIDTJUV BERG †.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 29 Februari afled stilla i sitt hem i hufvudstaden förutvarande statsrådet, f. folkskolläraren, filosofie doktorn Fridtjuv Berg.

Johan Fridtjuv Berg var född i Ödeshögs församling i Östergötland den 20 Mars 1851. Hans fäder, sedermera slöjdinspektören i Stockholm Anders Berg, hörde till märkesmännen i den svenska folkskolans utvecklingshistoria; han var en Torsten Rudenschölds efterföljare och stod i liflig beröring med den tidens folkbildningsvänner, P. A. Siljeström, Eneroth, S. A. Hedlund m. fl. Modern Anna Charlotta Berg synes, äfven hon, ha varit en kvinna af det mindre vanliga slaget. Intill sitt femtonde år mottog Fridtjuv undervisning af sin far i den folkskola denne af brukspatron Carl Ekman på Finspong kallats att där upprätta efter Rudenschölds principer. Redan tidigt gaf han prof på sin förmåga af mäterlig språkbehandling och visade äfven anlag för teckning och målning, hvari kaptenskan Fries, Ellen Fries' moder, gaf honom lektioner. Sedan kom han till Norrköpings lyceum, där han under ett par års tid flitigt pluggade och eröfrade vackra betyg. Här angreps han emellertid af en reumatisk feber, som äfven ådrog honom en svårare hjärtåkomma. Läkaren förbjöd studiernas fortsättande och ålade honom fullkomlig hvila. För att finna bot för sin sjukdom kom han åren 1868—69 att vistas i Stockholm, där han samtidigt med sin behandling vid Gymnastiska centralinstitutet genomgick en kurs i teckning å Konstakademien, hvarjämte han flitigt studerade i bibliotek och museer. Af sin äldre bror Axel, som vid denna tid gick i Nya elementarskolans gymnasialafdelning, infördes han i dennes kamratkrets, till hvilken bl. a. hörde numera professor Henrik Schück, som om den unge Fridtjuv Berg lämnat intressanta upplysningar. Redan i Bergs bref hade Schück funnit "en medryckande, ideal syn på lifvet, en verklig hänförelse för det i det yttre visserligen blygsamma, men dock så betydelsefulla kall, han själf valt — folkuppfostrans", och detta intryck stärktes än mer vid personlig bekantskap. Han var starkt påverkad af Grundtvig, ifrig skandinav, forntidsdyrkare och språkpurist, egendomligt nog före Viktor Rydberg, och hade redan vid denna tid skrivit på sin fana flera af de ideer, hvilka han som man så kraftigt skulle arbeta för, t. ex. nystafningens pedagogiska företräden; här utförde han experiment vid fysikundervisningen; här använde han sedan ock vid undervisningen i geologi och astronomi en historisk framställning liknande den Paul la Cour och Appel senare tillämpade på folkhögskolan. För att genomföra ett dylikt program kräfdes som man lätt inser omfattande studier och lektionsförberedelser och Berg var icke den som sparade sig. Hösten 1873 besökte han — efter Björnsons råd — Askovs folkhögskola och vistades sedan på våren vid Hindholms. Det var vid denna tid han skref:

*Hvad vill jag äga i denna värld?
En kvinnosjäl utan svek och flärd.
Hvad vill jag vara i denna värld?
En man i all min förd.*

Sådan var den unge man, som på hösten 1874 kom till Göteborgs folkskoleseminarium, hvarifrån han redan följande år utexaminerades med högsta betyget i *alla* ämnen, äfven pedagogik och metodik, den enda gång detta skedde under S. A. Lefflers sjutton år långa rektorstid.

Efter examen återvände Berg till Finspong och blef där 1878 folkskoleföreståndare vid faderns flyttning till Stockholm. Han stannade emellertid där endast till 1881, då han anställdes vid Stockholms folkskola med tjänstgöring i Storkyrkoförsamlingen. För hans fortsatta utveckling blef det af betydelse, att han här snart infördes i den pedagogiska krets, "Uffe-kretsen", som samlades omkring dåvarande lektorn Sigrid Almquist och skolföreståndarinnan Anna Sandström ("Uffe"). Denna krets, som representerade en realistisk strömning på skolområdet, växte småningom ut till Pedagogiska sällskapet, där han kom i närmare beröring med representanter för äfven andra skolor än folkskolan och sålunda småningom förvärfvade sig en universalitet i kännedom om och syn på vårt undervisningsväsen, hvari få öfverträffat honom.

Huru Fridtjuv Berg sedermera fördes in jämväl på det politiska området är välbekant. Redan 1887 invaldes han i andra kammaren, men fick då i likhet med sina 21 kamrater sitt val upphäfdt på grund af den s. k. Ångköks-Olles obetalda kommunalutskylder. Tre år senare tog han emellertid sitt inträde i riksdagen och bildade från början en medelpunkt i den tidens yttersta vänster. När 1895 folkpartiet bildades, tillhörde han dess kärntrupp och följde därefter med i liberala samlingspartiet, till hvars ledande män han från början kom att räknas. Jämte skolfrågor var det framför allt arbetarskyddsspörsmål, som omfattades af hans intresse — han hörde till dem, som redan i början på 1890-talet dristade göra sig till förespråkare för normalarbetsdagen. Men härutöver visade sig Berg i besittning af en politisk allmänkultur vida utöver det vanliga slaget, en kultur, hvaraf hans parti drog oskattbar nytta icke minst genom de mäterligt utformade och pedagogiskt öfverträffliga föredrag och tidningsartiklar, med hvilka han plägade deltaga i valrörelsen. Icke minst ur denna synpunkt innebär hans bortgång en för det liberala partiet oersättlig förlust.

Fridtjuv Bergs verksamhet som eklestiastikminister i såväl den första som den andra Staafiska ministären är i för friskt minne för att tariva någon vidlyftigare redogörelse. Till den förra höra stafningsreformen och folkskollärarekårens representation i skolråden, till den senare framför allt den stora seminarieriformen och förberedandet af en aflöningsreform på sociala grund. Men utom som eklestiastikminister har Berg som ordförande i andra kammarens s. k. undervisningsutskott, som ledamot af särskilda utskott och statsutskottet, som ordförande i den stora folkundervisningskommittén, som medlem af folkskollärarnes centralorganisation och som utgifvare af och medarbetare i dess organ utöfvat ett inflytande på svensk skolpolitik under de sista årtiondena, som för alltid åt hans namn förvärfvat en af de främsta platserna i vårt undervisningsväsendes historia, och nedlagt en sådd, hvars alla frukter ännu icke på långt när hunnit mogna.

Nedre bilden:

HOLMENKOLLEN.

ETT VACKERT HOPP AF EN AF NORGES YPPERSTE HOPPAR, LARS HÖGVOLD. Å den kungl. tribunen synes konungen, drottningen och, främst, kronprinsen.

1—3 FRÅN DE STORA NATIONELLA IDROTTSTÄFLINGARNE I ÖRN-SKÖLDSVIK.

1. (Foto. Modin, Stockholm) Första pris-tagarne Edv. Persson, Storvik (6) på 60 kilometer kl. I, A. Norgren, Storvik kl. II och H. Johanson, I. F. K. Umeå (12) på 30 kilometer kl. II.

2. (Foto. Wångström, Örnsköldsвик). Det segrande laget ur Luleå sportklubb i bud-kafletäflingen 13 mil fågelvägen, tid, 16.28.33.

3. (Foto. Modin, Sthlm). Ester Rosenkvist, 1:a pris på 3 km. (Text å sid. 380.)

Holmenkol-veckan, den norska skididrottens mest uppmärksammade tämlingar började den 24 februari vid Holmenkollen utanför Kristiania. Till de båda hufvudlöpningarna på resp. 50 och 30 km. hade anmält sig 201 tämlande. Här funnos inga svenska deltagare, hvilket däremot var fallet i hopptämlingarne. I klass I deltog sålunda de kända svenska hopparna Schumann, Olle Tandberg, G. Tandberg och Isakson. Deras platser voro resp. 23, 26, 28 och 35,

Efter fotografen.

Kiliche Foto. A.-H. Gustaf Nilsson, Rikens Obs.

RONNY JOHANSSON I DANS.

Sedan Jenny Linds dagar har Sverige burit namnet "näktergalarnes land"; det synes som om vi snart skulle kunna uppställa anspråk också på "dansens land". De senare åren ha visat en snabb utveckling af danskonsten här hemma och vi kunna redan nämna en rad af namn, hvilkas bärarinnor dansat sig in i en landsstor publiks hjärtan. Till alla dessa — ingen nämnd och ingen glömd — har i dessa dagar sällat sig en ny, nästan strålande uppenbarelse, *Ronny Johansson*. Bosatt i Petersburg, utom under studier i Tyskland och Stockholm, på fädernet svenska och okänd för svensk publik, afvann den unga dansösen genast vid första uppvisningarne i Stockholm och Göteborg ett utomordentligt bifall från en demonstrativt beundrande publik. Och det må sägas, att hennes dans var genom sin friska

Foto, Karnell, Gbg.

Klode: Bengt Sjöberg

omedelbarhet, genom den sjäfullhet och fullödiga konst den uppenbarade, helt betagande. — Jämte omslagsbilden visa vi här oifvan två fotografier af den redan i hög grad populära unga konstnärinnan.

SVENSK SEGER ÖFVER NORSK SKIDMÄSTARE.

DJURGÅRDENS INTERNAT. JUBILEUMSTÄFLINGAR. PRISTÅGARNE I 50 KM-LÖPNINGEN.

E. Rönæs, Norge, 3:e pris. — B. Norgren, Storvik, 4:e pris.

G. Walgren, Djursh., 1:a pris. — O. B. Hansson, Djurg., 2:a pris.

Text å sid. 380.

Foto Rahm, Stlm. *Klode: Bengt Sjöversparre*
 HOF SÅNGAREN HERR JOHN FORSELL VID BLOMSTER-
 HYLLNINGEN MED ANLEDNING AF 20-ÅRS DAGEN, DEN
 26 FEBRUARI, AF HANS OPERADEBUT.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. *Klode: Bengt Sjöversparre*
 KAPELLMÅSTAREN OCH FRU GEORG SCHNÉEVOIGT
 SOM AF RYSKA MYNDIGHETER I FINLAND HEJDATS
 UNDER RE SA TILL STOCKHOLM.

EN VACKER GRUPP FRÅN IDROTTS- OCH LANDSTORMSBAZAREN I LUND 25—27 FEBRUARI.
 Hoffotograf A. W. Rahmn, Lund.

Kapellmästare
 Georg Schnéevoigt
 har på resa från
 Helsingfors till
 Stockholm, där han
 skulle dirigera
 Konsertföreningens
 konserter, tillika
 med sin maka fru
 Sigrid Schnéevoigt
 den 25 febr. i Gamla
 Karleby anhållits
 och tvungits att
 återvända till Hel-
 singfors. Hvad som
 ligger till grund för
 anhållandet är icke
 känt. Starka kraf-
 ter äro emellertid i
 rörelse för att söka
 utverka ett skynd-
 samt irigifvande.
 Såväl kapellmästare
 Schnéevoigt som
 hans fru äro finska
 undersåtar.

JÄGMÄSTARENS HÄMND.

FÖR HVAR 8 DAG AF E. KUYLENSTIERNA-WENSTER.

odsägare Robert Friberg satt i en första klassens kupé på det smalspåriga och långsamt framåtgående tåg, hvilket skulle föra honom till saligen aflidne farbroderns, Johan Rudolf Emanuel Friberg, begrafning och testamentöppnande.

Lyckligtvis hade han i denna afkrok af världen träffat på en gammal skolkamrat, numera t. f. provinsialläkare. I denna egenskap hade doktorn varit hos gubben Friberg på dennes yttersta och kunnat konstatera, att den häftiga lunginflammation gamle jägmästaren ådragit sig, skulle göra slut på ett åttioårigt lif. Aldrig förut hade han träffat enstöringen, som älskade naturen, men skydde människorna. Doktorn, som själf var blomstervän, hade genast tattat sympati för sin döende patient, när han såg alla de magnifika och sällsynta exemplar af bladväxter, som fyllde ett stort fönster åt öster, alla de skickligt uppdagna lökarna i ett annat fönster samt gruppen af kamelior och rhododendron i ett tredje. Denna stora blomsteral och gubbens sängkamraren var hela hans "våning", men utanför villan låg en anseelig trädgård och ett slags trädskola en miniature, där jägmästaren odlade alla de trädslag, som möjligen kunde tåla nordens klimat. Från morgon till kväll hade han sysslat därute, berättade hushållerskan, och hans ömhet för en sjuk eller tynande planta var obegränsad.

— Löjlig skulle jag vilja kalla den, sade godsägaren.

— Tycker du det — nej, jag förstår det så väl, inföll doktorn lifligt. Gamle jägmästarens hjärta var för finsträngadt för människors janitcharmusik. Naturen spelar djupare och innerligare melodier.

— Svammel, broder! Han var konstig, det var alltihop. Och skall sanningen fram, tålde vi aldrig hvarandra. Men döden har väl gjort honom försonligare, efter han lät tagsten skriva till mig, att jag kunde komma och taga arvet.

— Sää — gratulerar! Har hört, att han ansågs rätt tåt.

— Visst sjutton! Far min löste ju på sin tid till sig af brodern Fribergs gods för åtskilliga tusen. Farbror Janne blef för besvärlig att ha som delägare. Ingenting fick huggas, och han tålde inte höra talas om att skogssjön, där det gu' bevaras fanns en del sällsynta vattenväxter, skulle torrläggas. Pappa dog, innan några rationella förändringar hunnos med, men jag har min själ legat i för att få ut det mesta af ägorna. Hela parkskogen med hundraåriga ekar och präktiga bokar slopad. Det var guld i den, och jag fick alltihop exporteradt, innan kriget kom i gång. Sedan har jag så småningom utnyttjat skogen, och pluren med vattenväxterna äro härliga mossar.

— Och du är en rik man?

— Tja, jag klagat inte. Men farbrors kapital är synnerligen välkommet. Min äldsta flicka är förlovad med en löjtnant, och det behöfs schaber till deras bosättning och underhåll. Du minns väl sentensen: "Det kostar att vara rik." Har du hört något om, hur mycket gubben lämnar efter sig.

— Han lär visst ha haft femtio, sextiotusen i banken, men låtit taga ut alltihop under sin sista sjukdom.

— Så'na galna idéer! Då ligger de förstas undanstopgade någonstans. Ja, det är ju som jag säger, att han var vriden. Sist vi råkades, skummade han af ursinne öfver parkskogens öde och låg och grät — en karl, som gräter! — grät du,

öfver en kullfallen stam. Han hade gu'bevaras känt igen den eken som sin "barndoms sagotråd".

— Ja, så mycket är klart, att ni inte kunde ha något gemensamt. Det första föreningsbandet blir väl — arvet.

— — —
Gamle jägmästaren hade fått sitt liktal, sina tre skoflar mull och ett bättre graföl på småstadens hotell, där brorsonen presiderade. Jägmästaren hade icke hållit sig med häst och vagn och ännu mindre med bil utan alltid gått den dryga milen till staden vid sina sällsynta besök där.

Men godsägaren skaffade sig dagen efter begrafningen bil, tog med sig två jurister och en påträffad gladlynt officer, och reste till den dödes hem. Han var trygg i sitt medvetande om att vara den ende rättmätige, laglige arvingen. Huset, trädgården och plantskolan hade farbrodern med varm hand skänkt sin unge vän: trädgårdsdirektör Almqvist. Hushållerskan hade fått bohaget och tiotusens kontant, och några vidare förbindelseled med världen hade jägmästaren icke.

Herrarna inträdde vid godf humör i den stora blomstersalen. En brasa höll på att växa sig kraftig i den spiselliknande kakelugnen, och hushållerskan hade, som hon var van, flyttat fram eldskärmen, så att växterna ej skulle skadas af de hettande lågorna. Men godsägaren sköt den otåligt åt sidan. Det var just det trefliga, att man såg elden.

Något kassaskåp fanns icke, men godsägaren fick nycklarna till den gamla chiffonieren, drog ut de små lådorna, öppnade skåpet, halade fram ur ett större fack ett herbarium för fjällväxter. Det var redan en mansålder och luktede unket. Vid dess första sida var en liten lapp fästad, hvarpå en gammal man skrivit med fina och sirliga bokstäver:

"Då min brorson, godsägaren Robert Friberg tager hand om min kvarlätenskap, finner han också detta herbarium från min ungdomstid. De exemplar af fjällväxter jag då samlade, hafva naturligen lidit af årens inverkan och förlorat i färg och skönhet, men torde dock få anses rara och värda uppmärksamhet af en botanist. Skulle min brorson detta observandum ej beakta utan betrakta herbariet som lump, är det honom obestriddt att låta det bli lågornas rof, men må det ej på annat grymt och plågsamt sätt förstöras.

Skogsbo den 17 mars 1915.

Johan Rudolf Emanuel Friberg.

— Nå, det är ju en billig begäran att låta smörjan renas af elden, skrattade godsägaren uppsluppet. Skönt att bli af med den.

— Hifva hit den, ropade officern, Han ville se, om han kunde sikta rätt på håll.

Häradshöfdingen satt maklig och slö i en bred länstol. Hans notarie, som skulle förrätta bo-uppteckningen, vimsade redan rundt med hushållerskan efter sig, men hon hade skriftligt på allting. Jägmästaren hade minnsann gjort det ordentligt, skaffat lagkarlar från Göteborg, och nu var det ingen, som kunde taga något ifrån henne.

Jägmästarens kläder, pälsen och alltihop hade ved-Petter fått. Böckerna skulle direktör'n ha. Det var inte mycket för de fyra herrarne att göra annat än söka reda på ett testamente och kontanterna.

Testamentet fanns, och det var ställdt till brorsonen. Han skulle ärliga kontant 60,000 kronor, hvilka enligt hoslagda bevis ståt inne å bank till

Arméförvaltningen firade den 22 febr. i Stockholm sitt femtioårsjubileum från hvilket tillfälle vi återgiiva vidstående bild.

Vi namnteckna fr. v t. h. i andra raden sittande: Överfältläkare Dahlheim; överste Juhlin-Dannfelt; general Frölich, chef för intendenturen; general Hedengren, generalfälttygmästare; generalfältläkare Nettelblad; general Munthe, f. d. chef för fortifikationen; generalkrigskommisarien Bergeholtz; överste Stendahl; krigsrådet Morton; överste Martin; sekreterarne: Radhe, Heijkenskiöld, Göransson.

GRUPP AF TJÄNSTEMÄN M. FL. VID JUBILEIFESTEN DEN 22 FEBRUARI.

(Foto. Blomborg, Stlm.)

den 16 mars 1915, då de uttagits och lagts som kontanta medel i ett herbarium med fjällväxter... Längre läste icke häradsbördingen; med ett fisket vrälande rusade godsägaren fram till brasen, hvilken tacksamt slickat åt sig de torra rötterna af polört och ranunkel, andromeda och bulleblomster.

— Vatten, röt han. — för f-n släck elden! Och han tog med fina, manicurerade fingrar i den beta, svartnande pappershnten, hvilken föll i flagor under ett doft kurrande. Det kunde likra ett hämmalystet, gäckande gubbskratt.

Röken stod tjock och svidande öfver rummet, golvet dränktes af spolande vatten, och alla herrarna togo sig ut som frivilligt brandmanskap utan föregående öfning.

Rockarna hade de kastat af sig och på det våta golvet slängde de omkring förkolnade rester af gulnat handpapper. En flik af en förbränd tusenkrona kom i dagen, en häft af en annan, tio, tolf stycken oskadade sedlar och många som föllo i smulor under deras sotiga, nervöst darrande fingrar. Godsägaren var gråhvit af sinnesrörelse.

— Det var det gemnaste streck jag kan tänka mig, mumlade han, och mycket mot sin vilja såg han för sig fabror Johan med blekt, förvirrat ansikte, högt snyftande, slängd öfver den kullifallna jättestammen i sin barndoms skog.

— Du har gjort det bara af snöd vinningslust, hade han sagt, — hvarenda träd var kärnsundt.

Och fått till svar: — Jag håller inte på traditioner. Jag ämnar rödja och sälja och förtjana — med ett ord följa med min tid.

Fabroderne hade rest utan att taga färväl den gången och sedan aldrig lättit höra af sig, men att han var en så inpiskad kanalje hade godsägaren inte trott.

Blodet steg honom plötsligt så våldsamt till huvudet, att han förlorade all besinning. Han ryckte till sig den tunga, gammalmodiga eldtången, hvars skart pryddes af ett Panshuvud, smidt i järn, och med detta vapen rusade han emot doftande, unga hyacinter, dallrande liljekonvaljer och vårglada crocus. Han piskade dem i raseri, svor och kastade krukorna i golvet. Han måste ha något att urladda sin "rättnätliga" vrede på.

Den gamla hushållerskan stod som förstened. Hon knäppte hop händerna och tryckte dem hårt intill sig. Inom henne reste sig en skrämnd och undrande tanke, som aldrig förr kommit för henne i Skogsbo.

— Att pangar ska' ställa till så mycket ondt! Och det är en fin och bildad herre, som bär sig åt så! De sa', han var halfmillionär, men då kunde han väl inte bli så utom sig för denna misärkning!

Det öfvergick visserligen Bengtas förstånd, hvarför hennes gamle, rare husbonde ställt till ett tocket spratt åt brorsonen, men han hade sina skäl, det trodde hon bestämt. Han hade klätt upp en pojke en gång, som på okynne sprungit öfver det nysädda gräset och grinat åt grubben, hvilken inte kunde ta fatt honom. Men bevars, hvad jägmästaren det kunde! Han satte pojken i rätsax, och så fick den sitt.

Godsägaren hade kanske också kommit i rättsaxen!

Hrr Fotografjer uppmanas att vid insändande af foto-
grammer till HVAR 8 DAG tillse, att
firmamann finnas anbragt på fotoerbjödets bak sida. Endast
då angivnes firmamannet.

ENKEDROTTNING ELISABETH AF RUMÄNIEN †.

FÖDD 1843. DÖD DEN 2 MARS.
Efter ett senaste porträtt.

Änkedrottning Elisabeth af Rumänien afled efter en tids sjukdom den 2 mars i Bukarest.

Paulina Elisabeth Ottilia Louisa af Wied var född den 29 dec. 1843 i Neuwied samt dotter till furst Hermann af Wied och hans gemål prinsessan Maria af Nassau, en halfsyster till drottning Sofia af Sverige. Ar 1869 förmäldes hon med prins Karl af Hohenzollern Sigmaringen, regerande furste af Rumänien och sedermera detta lands konung. Äktenskapet välsignades med ett barn, dottern Maria, hvilken dock i helt spädd ålder afled. Den lidna förlusten grep den unga furstinnan djupt och för att skingra det tunga svärmodet sökte hon i en vidtomfattande verksamhet utlösning för de sociala, filantropiska och konstnärliga intressen som inneslöts i hennes rika natur. Troget stående vid sin makes sida under de stora svårigheter, hvilka särskildt kännetecknade hans första regeringstid deltog hon med outtröttlig iver i hans målmedvetna och af framgång krörta arbete på det rumänska folkets utveckling i andligt och materiellt hänseende och tillvann sig därmed liksom genom sitt för de nödlidande och betryckta ömmande hjärta folkets djupa tillgifvenhet. Besjälad af starka litterära intressen kom hon efter hand att ägna en allt lifligare uppmärksamhet åt folkdiktningen i det nya hemlandet, fördjupande sig i dess trolska värld af sagor, visor och berättelser, hvilka hon i stor utsträckning öfverförde till det tyska språket. Snart nog öfvergick hon till själfständig diktning och framträdde till sist under pseudonymen Carmen Sylva som författarinna äfven inför offentligheten, med arbeten i såväl fri som bunden form. Hennes litterära alstring, beaktansvärd och föremål för stor sympati präglades af vek känslighet med en under-ton af stilla vemod. — När hennes gemål konung Karl I hösten 1914 afled bestogs tronen af prins Ferdinand af Hohenzollern, en brorson till den hänsöfne konungen.

Köper fotograf!

Kivich: Kem. A.-B. Bengt Sjöström, Sthlm.—Gbl.

ENKEDROTTNINGEN I SENASTE TID. I medaljongen: "CARMEN SYLVA" UNDER UTFÖVANDE AF SIN FRAMSTÅENDE FÖRFATTARVERKSAMHET. — Efter ett tidigare porträtt.

STOCKHOLMS KONSTHALL INVIGES.

Stockholm har äntligen fått en konsthall med de anspråk på en dylik institution, som en konststad har rättighet att ställa. Det är tack vare den frikostiga donationen på en half million kr. från grosshandlaren C. F. Liljewalch jors sterbhus, som denna så ofta kända brist på en förstklassig utställningslokal nu undanröjts, och man kan därför väl förstå det utomordentliga intresse, hvar-

med hufvudstaden följt fullbordandet af konsthallen och den glädje med hvilken man nu ser densamma färdig.

Onsdagen den 1 mars ägde invigningen rum af *Liljewalchska konsthallen*, som dess officiella

Vidstående bild:

INVIGNINGSHÖGTIDLIGHETEN: Stadsfullmäktiges ordförande, kammarrättsrådet Östberg, mottager konsthallen å stadens vägnar och anhåller att konungen behagade förklara densamma öpnad. Främst synes h. m:t jämte kronprinsparet och hertigparet af Västergötland

KONUNGEN EFTER HÖGTIDLIGHETEN.

Vidståede bild:

KRONPRINSPARET OCH HERTIGPARET AK VÄSTERGÖTLAND LÄMNA KONSTHALLEN.

Å 8 D4 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Å 10/10 10/10 10/10 10/10 10/10

namn lyder. Åtskilliga hundra personer af det representativa Stockholm hade inbjudits att öfvervara densamma och bland dessa syntes främst i staden varande kungliga personer, vidare några af ministären m. fl. Högtidligheten ägde rum i den stora skulptursalen. Sedan häradshöfding E. Kinnander som representant för Liljewalchska sterbhuset öfverlämnat donationen och kammarrätts-

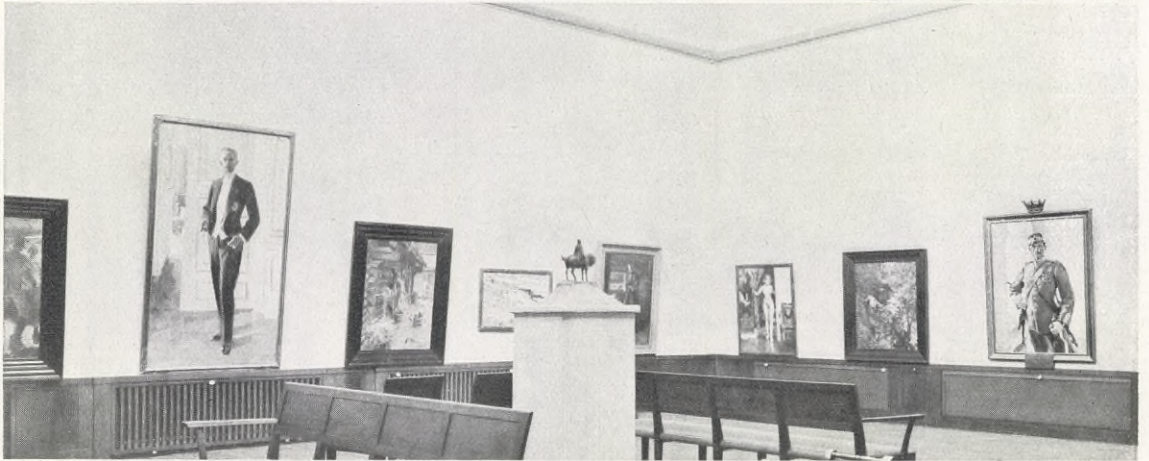
rådet Östberg å stadens vägnar mottagit gåfvan förklarade konungen konsthallen öpnad.

Sedan detta skett spridde sig de närvarande i utställningssalarna för att taga i närmare betraktande de tre separatutställningar, hvarmed hallen inviges. Det är åt de tre stormännen inom modern svensk konst, Anders Zorn, Carl Larsson och Bruno Liljefors, detta hedersuppdrag lämnats

och de exponera nu tillsammans omkring 300 dukar.

Den stora konsthallen är som bekant belägen vid stora vägen på Djurgården och midt emot Hasselbacken. Den är uppförd efter ritningar af arkitekten Carl Bergsten och är hällen efter de enkla, kanske till och med alltför enkla linjer, som uppgjorts i byggnadskommitténs program. Arkitekten har med framgång försökt att ge den en trogen Djurgårdsstil. Byggnaden är i en våning,

men har äfven en källarvåning och ett loft, som är inredt till kafé. Från vestibulen kommer man direkt in i den stora skulpturhallen med sitt stengolf och till venster härom ligger i fil de två större salarne för måleri, omgifna af ett antal mindre utställningsrum. Belys-

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Öfverst: DEN NYA KONSTHALLENS YTTRE.
Derunder: MÅLERISALAR MED ANDERS ZORNS UTSTÄLLNING.

Liljeh: Bengt Sjöbergsgårda.

SKULPTURSALEN-MED CARL LARSSONS UTSTÄLLNING. T. v. KONSTHALLENS INTENDENT SVEN STRINDBERG.

ningsanordningarne anses vara lyckade och bestå hufvudsakligen af lanterninfönster. Byggnadens konstnärliga utsmyckning är ännu så länge synnerligen enkel. Den består af Christian Eriksons bild i granit af donator, placerad i väggen bredvid hufvudingången, en relief öfver portalen af Milles samt dennes höga kolonn utanför ingången. Till hallens intendent har utsetts hr Sven Strindberg, som under senare år idkat konsthandel i Helsingfors samt anses som en kapacitet på sitt område.

d. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

STORA GALLERIET MED BRUNO LILJEFORS UTSTÄLLNING I FÖRGRUNDEN.

Kliché: Bengt Sjöberg

Pressfoto.

Kläd: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre, Sjöhm-Gö

HYLLNINGEN FÖR PROFESSOR JOHN BERG PÅ 65. ÅRS DAGEN D. 2 MARS. Medicinska Föreningens uppvakning. Biografi och helsidesporträtt af den berömda kirurgen och vetenskapsmannen återfinnes i närmast föregående nummer.

Till bild å sid. 372.

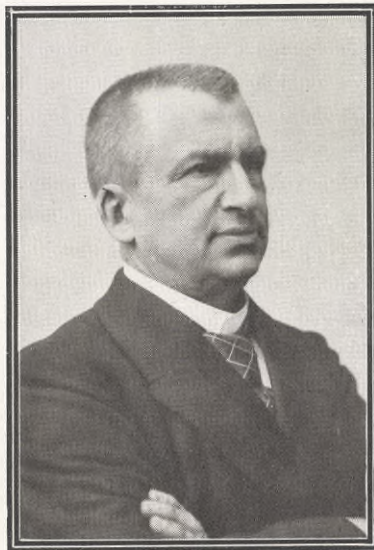
Djurgårdens idrottsförenings internationella jubileumstävlingar å skidor togo sin början den 2 mars i Stockholm. Dagens tävling, internationell längdloppning på fem svenska mil, räknade som deltagare ett flertal af Sveriges och Norges förnämsta skidåkare och blef som följd häraf lika hård som spännande. Banan, som skulle tillryggeläggas två gånger, gick från Hammarbystadion ut öfver Hammarbysjön och tillbaka till utgångspunkten. Den norske storrännaren E. Rönæs, hvilken efter första hvarfvet låg bäst placerad och syntes säker om seger distanserades under andra hvarfvet af de svenska löparne Wahlgren och Hansson samt inkom som nr 3. — Tiderna voro: 1. G. Wahlgren, 1. F. K., Djursholm, 4.19.52; 2. O. Hansson, D. I. F., Stockholm, 4.20.38; 3. E. Rönæs, Norge, 4.20.56; 4. G. Norgren, Storvik, 4.22.31.

Till bild å sid. 371.

De stora nationella skid- och skyttetävlingarne i Örnsköldsvik

to go sin början den 23 febr. under de gynnammaste väderleks- och temperaturförhållanden. Dagens tävlingar, hvilka omfattade längdloppning på 60 och 30 km. räknade tillsammans 96 deltagare. Förste man i 60 km.-loppningen blef E. Persson, Storviks I. F. med 5.13.27 och i 30 km.-loppningen A. G. Persson, Bollnäs gymnastik- o. idrottsförbund, tid 2.26.26. Den i programmet ingående tävlingen om *svenska mästerskapet i budkaftelöppning*, hvilken åtnjuter anseende som den förnämsta svenska skidtävlingen, ägde rum den 25 febr. och hade samlat allt hvad vårt land har af framstående på skididrottens område, fördelade i fjorton lag. Banan, hvars längd var 130 km., gick öfver en synnerligen svårframkomlig terräng.

Segern och det därmed följande konungens vandringspris och svenska mästerskapet hemfördes af Luleå sportklubb med en sammanlagd tid af 16 timmar 28 min. 33 sek.

Kläd: porträtt.

Kläd: Bengt Sjöforsparre.
PROFESSOR YNGVAR NIELSEN.
BERÖMD NORSK HISTORIKER OCH POLITIKER. FÖDD 1843. DÖD D. 2 MARS.

Den kände norske historikern och politikern *professor Yngvar Nielsen* afled den 2 mars i Kristiania.

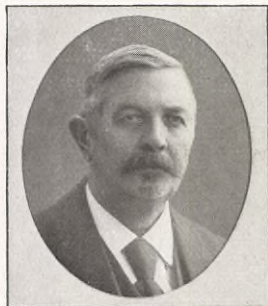
Född i Arendal år 1843 inriktade han efter aflagd mogenhetsexamen sina studier och fortsatta forskningar på fäderneslandets och dens kandinaviska halvöns historia och geografi samt utgaf under årens lopp öfver hit-hörande ämnen en serie vetenskapliga arbeten af högsta värde: "Bidrag til Norges og Sveriges historie 1812-16", "Sandels og Platens Statholder-skab", "Gustaf III:s norske politik", "Norges historie efter 1814", "Fra Kiel til Moss" och "Lensgreve J. Ch. Wedel Jarlsberg", m. fl. År 1878 blef han

universitetsstipendiat i historia och geografi samt föreståndare för Kristiania universitets etnografiska museum, år 1880 doktor och 1890 professor i geografi och etnografi. I den norska politiken, åt hvilken han ägnade ett betydande intresse, framträdde han som utpräglad högerman och räknades under en lång följd af år som en af partiets främsta krafter särskildt verksam som politisk skriftställare i dagspressen. Öfvertygad unionsvän samt monarkist och talangfullt i ord och skrift förfäktande dessa sina åsikter kom han i nära förbindelse med den Bernadotteska dynastien och omfattades med varm vänskap af konung Oscar.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

B. VULT VON STEYERN.
F. d. Direktör. — Falun.
75 år 13 Mars.*

D. LINDER.
Ingeniör. — Varberg.
65 år 27 Febr.*

P. ERIKSSON.
Direktör. — Örebro.
60 år 6 Mars.*

E. BERGLÖF.
Öfveringeniör. — Nykroppa.
50 år 25 Febr.

J. A. STOMBERG.
Ingeniör. — Jönköping.
75 år 2 Mars.*

A. WESTMAN.
Rådman. Tf. Borgmästare. —
Halmstad 55 år 12 Mars.*

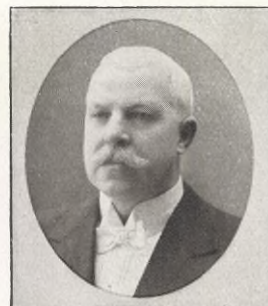
G. R. HÅRLEMAN.
Polismästare. — Förordnad t.
Inspektör v. Finngränsen.*

B. G. BORGSTRÖM.
Nyutnämnd borgmästare i
Kristianstad.*

O. HEDIN.
Öfverlärare. — Sölvesborg.
70 år 3 Mars.*

K. V. A. O. OHLSSON.
Postmästare. — Vesterås.
60 år 9 Mars.

A. OHLSSON.
Kassör. Komm.-man. — Hallsta-
hammar. 60 år 25 Febr.

K. V. BERGMAN.
Tandläkare. — Kristinehamn.
50 år 24 Mars.*

J. A. SETTERDAHL.
Kommunminister. Skrifställare.
Slaka. 60 år 9 Mars.*

K. A. NISSEN.
Arkitekt. — rebro.
55 år 10 Mars.*

N. J. JONSSON.
Folkskoleinspektör. — Gefle.
50 år 21 Febr.*

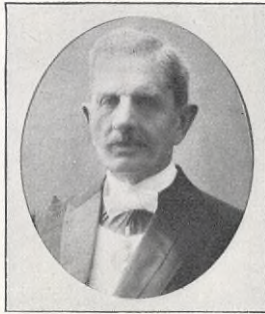

R. F. MÖRNER
Grefve. Rektor. — Birka.
50 år 28 Febr.*

* Data å nästa sida.

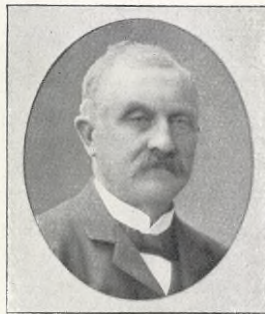
A. J. ANNERSSON †.
Landtbr. Komm.-man. — Hö-
köpinge. F. 37. † 21 Febr.

E. W. BENNET †.
Friherre. Godseg. — Osaby.
F. 40. † 28 Febr.*

N. HILDESTRAND †.
Disponent. — Stockholm.
F. 50. † 26 Febr.*

J. L. JOHNSSON †.
Landbrukare. — Gantofta.
F. 51. † 21 Febr.*

* Data här nedan.

BALTZAR VULT VON STEYERN. Afg.-ex. fr. Falu bergsk. 60 elev. v. Jernkont. metallurg. stat. 61—62, ing. v. Kopparb. bergsl. a.-b. kopparverk 62, intend. där 74—81. Led. af styr. i Kopparb. ensk. bank 87—15. På sin tid led. af stadsfullm. o. drätselkamm. i Falun, led. af styr. i bergsskolan 81—01.

DAVID LINDER. Etablerade i Varberg, efter att en lång följd af år ha egnat sig åt sågverks- o. timmeraffärer, en trävaruaffär 03 hvilken vunnit en betydande omfattning. Flerårig led. af stadsfullmäktige o. ordf. i beredn.-utsk. v. ordf. i hamnstyr., led. af folkskolestyr. En af stift. af a.-b. Varbergs bank o. på sin tid v. ordf. i styr.

PER ERIKSSON. Verkst. dir. i P. Erikssons byggn. o. fastigh. a.-b. i Örebro, i Örebro intekn.-a.-b. och i a.-b. Marks tegelbruk; jourh. led. af länets stadshypot.-fören., sedan 02 ombud i Ståd. allm. brandförsäkr.-bol. o. inneh. af dess guldmedalj. Led. af Örebro stadsfullmäktige, ordf. i styr. i Ö. brödförärsamf. o. i länsfören. af Soldat vännen, styr.-led. i länets fri missionsfören.

ALFRED STOMBERG. Stud.-ex. 60; på sin tid bergsingeniör v. olika svenska bruk samt har på ett erkänt framstående sätt idkat landbrukets rörelse. — Har dock synnerligast gjort sig ett namn såsom en utomordentlig befrämjare af svensk säng åt hvilken han egnat intresse, arbete och en betydande förmåga; under studietiden en af Upsalasångens främste, har han senare är i Jönköping verkat för den småländska sången har såsom erkännande tilldelats "Litteris et artibus". —

AXEL WESTMAN. Stud.-ex. 79; hojr.-ex. 85, v. lifd. 91, aud. 88—02, stadsfogde i Halmstad 91. 1ste rådmän 99, ff. borgmästare sedan 08. Ordf. i drätselkammaren 04—05. Ordf. i byggn.-nmd sedan 02, helsov.-nmd sedan 09, i elektr. v. sedan 06, i styr. i Markaryd—Veinge jernv.-a.-b.; v. ordf. i styr. i Halmstad—Nässjö jernv.-a.-b. sedan 05, ordf. i dir. i Skand. kred.-a.-b. afd.-kontor sedan 11, styr.-led. i Sydsv. kraft.-a.-b., ordf. i styr. i länets arb.-förmedl.-anst. sedan 10, inspekt. i h. elem.-lärov. f. il. Landstingsman sedan 08, led. af Riksd. A.K. sedan 12.

GUSTAF HÄRLEMAN. F. 68, stud.-ex. 87, hojr.-ex. 92, e. o. not. Sv. hojr. s. å, rådmän, polismäst. o. not. publ. i Eskilstuna 98; polismästare i Malmö sedan 04 — Sedan regeringen beslutat att förordna en inspektör att öfvervaka gällande utförelseförbud vid vår gräns mot Finland har härtill utsetts polismästare Härleman Inspektören, som närmast sorterar under länsstyrelsen, har äfven tillerkänts befogenhet att öfvervaka resandetraffiken. Den nya befattningen har upprättats för att förhindra den omfattande smuggling af exportförbudna varor, hvilken öfver gränsen, pågår från Sverige till Finland.

BIRGER BORGSTRÖM. F. 70, stud.-ex. 88, hojr.-ex. 92, statsnot i Kristianstad 1900, rådmän 07, aud. 06—10; ordf. i byggn.-nmd. I dagarna utn. t. borgmästare i nämnda stad.

OLOF HEDIN. Folkskoll.-ex. 68, lär. i Sölvesborg 69, öfverlär. där 07; redaktör i Sölvesborgs Posten 93—07.

VIKTOR BERGMAN. Tandläk.-ex. 91, prakt. i Kristinehamn 91—04 o. sedan 13. Disp. v. Svartå bruks a.-b. 05—12; ordf. i komm. st. 06—12.

AXEL SETTERDAHL. Stud.-ex. 79, prestv. 86, komm. i Slaka sedan 98. Har under mångårig skriftställarverksamhet lämnat uppg. t. Sv. årtartal, Ny svensk släktbok o. Sv. släkter; utg. 3 upplagor af Linköpings stifts matr. m. m.

KARL NISSEN. F. i Rendsbor, i lärov., tekn. skola o. akad. i Köpenhamn samt tekn. högst. i Dresden; sedan 84 skolbyggn. arkitekt i Sverige o. har ritat till ett 50-tal skolbyggn. Dramat. skriftställare samt föreläsare.

JOHAN (JOHN) JONSSON. Stud.-ex. 87, folkskollär.-ex. 88, lär. i Sandviken 89, öfverlär. 94, insp. sedan 09. Landstingsman sedan 10.

ROBERT MÖRNER. U.-löjtn. v. Södermanl. reg. 88, kap. 04—05. Andre lär. v. Elfsb. läns folkhögsk. 95—01; sedan sistn. är förestånd. i Jemtll. läns folkhögskola i Birka. Har i Åsgårds skolkoloni i Jemtll. realskola m. vanl. undervisn., kroppsarbete, ekonom. öfningar, idrott o. självstyrelse, grundat en ny skoltyp som inom fackkretsar väckt intresse o. uppmärksamhet.

WILHELM BENNET †. U.-löjtn. v. Kronob. reg. 59, öfv.-löjtn. 96—98. Eg. o. bebodde egend. Osaby i Kronob. län; mångårig ordf. eller vice ordf. i hushälln.-sällsk.

NILS HILDESTRAND †. Afg. fr. handelsskola i Lybeck 70, kont.-chef i St. Eriks brygg. i Stockholm 74, dess disponent 95—05. Led. af Stockholms stadsfullmäktige 01—09, led. af drätselkamm. andra afd. 06—09, led. af stadsfullm. kafékomm. 07—08. Stiftade bryggerij.-männens fören. 95 o. var många år dess ordf. samt senare hedersled.

LUDVIG JOHNSSON †. Arr. kronoegend. Fjerrrestads Vestergård i Malmö, län. I ett trettiotal år led. af komm.-nmd o. tidvals dess ordf. v. ordf. i kyrkost., led. af kyrko- o. skolråd, ordf. i pens.-nmd. Led. af brandst.-nmd, styr.-led. o. hufvudman i sparb., nämndeman; led. af landstinget.

VÄRLDSKRIGET.

Kampen om Verdun har under veckan 27 febr.—5 mars hållit världen i spänd väntan. Ett tyskt iltelegram bragte redan på middagen den 26 det märkliga meddelandet, att det nordligaste af fortet vid Verdun, Douaumont, tagits med storm af brandenburgska regementen. Af rapporter och skildringar framgår, att striderna på Verdunafsnittet präglats af en utomordentlig våldsamhet. Artilleriets aktivitet har öfvergått allt hvad som förekommit vid föregående offensiver, och manfallet har varit förskräckligt. En tysk rapport af den 29 meddelade, att sammanlagt nära 17,000 fransmän tagits till fånga.

Operationerna på Verduns norra och östra front ha utgjorts af en serie tyska anfall af oerhörd kraft, efterföljda af hårdnackade franska motangrepp. Efter att från början ha sträckt sig öfver en aisevärd frontsträcka, från Menehould i väster till Etain i öster, sammanträngde sig den tyska kraftstötten till ett smalare afsnitt rätt norr om Verdun, där fransmännen under det öfvermåktiga trycket utrymde sina ställningar och drogo sig in mot staden. Sedan tyskarne satt sig fast i Douaumonts fort ryckte franska förstärkningar

iram och intogo sådana positioner, att den i fortet befintliga tyska styrkans återtagsvägar hotades.

Öster om Verdun företogo tyskarne samtidigt en serie angrepp, som resulterade uti att fransmännen öfvergäfvos sina ställningar på Woivre-släätten och intogo en ny försvarslinje vid foten af Meusehöjderna, Côtes Lorraines, eller på dessa höjders sluttningar. Ehuru vissa franska uttalanden läto förmoda, att Verduns försvar skulle komma att uppgifvas, har situationen sedan veckans början hållit sig ungefär oförändrad. Den 29 märktes, enligt franska rapporter, en afmattning i tyskarnes kraftutveckling. Den 3 mars meddelade emellertid Pariskommunikén, att det fientliga artilleriet åter inträdit i ett skede af våldsamaste aktivitet. Det rapporterades samtidigt, att tyskarne efter att ha besatt byn Douaumont d. 3 d:s skjutit ytterligare fram sina linjer väster och sv. om fortet.

De engelska trupperna norr om Arras och i Flandern iakttago under det dramat vid Verdun upprullades, en påfallande ringa aktivitet; först den 2 d:s företogo de söder om Ypres en framstöt af viss verkan i det de här återtogo en del af bastions-ställningen, hvilken de tidigare hållit besatt. Fransmännen, som hade att med all sin makt möta

Forts. å sid. 384.

Foto Rahm, Malmö.

Klickat: Bengt Sjöström

DEN RÄDDADE BESÄTTNINGEN FRÅN ÅNGAREN "KNIPPLA", FÖRLIST I DET TYSKA MINFÄLTET.

Vidst. bild:

KOKERSKAN LYDIA LARSSON X
OCH DEN AF HENNE MED LIFS-
FARA RÄDDADE RESTAURA-
TRISEN A. SYRÉN.

AMIRAL VON POHL,

Tysk Flottchef. — Född 1855. † 23 Febr.

Ångaren "Knippla" af Göteborg råkade den 28 febr. på resa från Trelleborg till Göteborg in i det af tyskarne utlagda minfältet utanför Falsterbo och gick efter att hafva stött på en mina till botten. Olyckan vållades af att Knipplas kapten G. R. F. Högdahl icke kände till att tyskarne redan påbörjat det planerade nya minfältet i Öresund. Det officiella meddelandet härom hade först samma dag utsändts. — Ångaren erhöi vid minsprängningen ett gapande hål i babords bog och sjönk inom tre minuter. Den på däck varande delen af besättningen, inalles sju man, gick i den redan på förhand utsvängda lifbåten, medan de under däck varande personerna, fyra man samt restauratrisen och kokerskan, måste kasta sig i vattnet och därefter upptogs i lifbåten. Vid olyckstillfället visade kokerskan Lydia Larsson prof på det mäst uppoffrande hjältemod i det att hon, själf i yttersta nöd, bringade hjälp och räddning åt restauratrisen Anna Syrén, hvilken därför utan med visshet skulle funnit sin död i vattnet.

Den räddade besättningen fördes sedan af en till olycksplatsen anländ ångare, "Evy" af Sefle, in till Malmö.

Ångaren "Knippla" som tillhörde ångfartygsaktiebolaget Commerce (Verner Lundkvist) var byggd af stål 1906 och mätte 351 registerton.

efter fotograf.

TYSK U-BÅT PÅ BEVAKNINGSTJÄNST.

Klickat: Bengt Sjöström

WOEVRE-SLÄTTEN OCH LORRAINE-HÖJDEN.

Öfverst: EN BILD FRÅN VIGNEULLES — den i krigsrapporterna ofta förekommande platsen — MED EN VY ÖFVER WOEVRE SLÄTTEN OCH MED LORRAINE-HÖJDerna I BAKGRUNDEN, en synnerligen aktuell fotografi från platsen för de hetaste striderna just nu. Nederst: TYSKA TRUPPER VID LORRAINEHÖJDerna I NÄRHETEN AF S:T MIHIEL VID MAAS.

anfallet mot en af västfrontens hörnstenar, företogo under veckan kraftiga attacker på en rad olika punkter af fronten: i Yserterrängen, i Champagne, i Vogeserna. På det engelska afsnittet förekommo luftstrider i stor mängd, måhända förebådande ett kraftigare ingripande från någondera sidan.

Tyskarne rapporterade en ytterligare, visserligen ringa terrängvinst nordost om *Badonvillers* på sluttningarna af mellersta Vogeserna, där några skyttegrävar i trakten af *Thiaucourt* eröfrades den 1 mars. Att döma af en fransk kommuniké skulle terrängen ha återtagits af fransmännen.

På öfriga fronter ha nästan ingenting försports som i nämnvärd grad kunnat fånga intresset.

Ryssarne fortsätta sin framryckning i *Armenien*, och den i Persien opererande ryska kolonnen rycker långsamt vidare väster ut från *Kermanschah*. Det i *Erzerum* tagna bytet uppges af ryssarne till c:a

13,000 man och öfver 300 kanoner. En Petersburgsrapport af d. 3 mars bragte till kännedom, att ryssarne med storm tagit staden *Bitlis* sv. om *Wansjön*.

Till den 1 mars hade Tyskland i sitt bekanta memorandum till de neutrala staterna fastställt tidpunkten för en skärpning i *u-båtskriget*. Redan dessförinnan har man tydligt nog kunnat märka, att u-båtarnes verksamhet stegrats. Dägligen ha meddelanden om sänkta handelsångare ingått. Enligt ett tyskt amiralstabsmeddelande af 1 mars sänktes under de närmast föregående dagarne två franska hjälpkryssare af tyska u-båtar utanför *Havre* och vid *Themsens* mynning en armerad patrullångare. Samtidigt ingick underrättelse, att franska hjälpkryssaren "*Provence II*" på resa till *Saloniki* blifvit sänkt. Ångaren hade 1,800 man trupper ombord, och af dessa räddades enligt fransk uppgift endast 870 man.

INNEHÅLL: F. d. statsrådet d:r *Fridtjuv Berg* † (biogr. o. helidesport.). — Enkedrottinnens af *Rumänien* †. — *Stockholms konsthall* invigees. — *Världskriget*. — Bilder till dagskrönikan. — *Veckans porträttgalleri*. — "Jägmästarens hämnad". — Ber. af *E. Kuylenstierna-Wenster*.